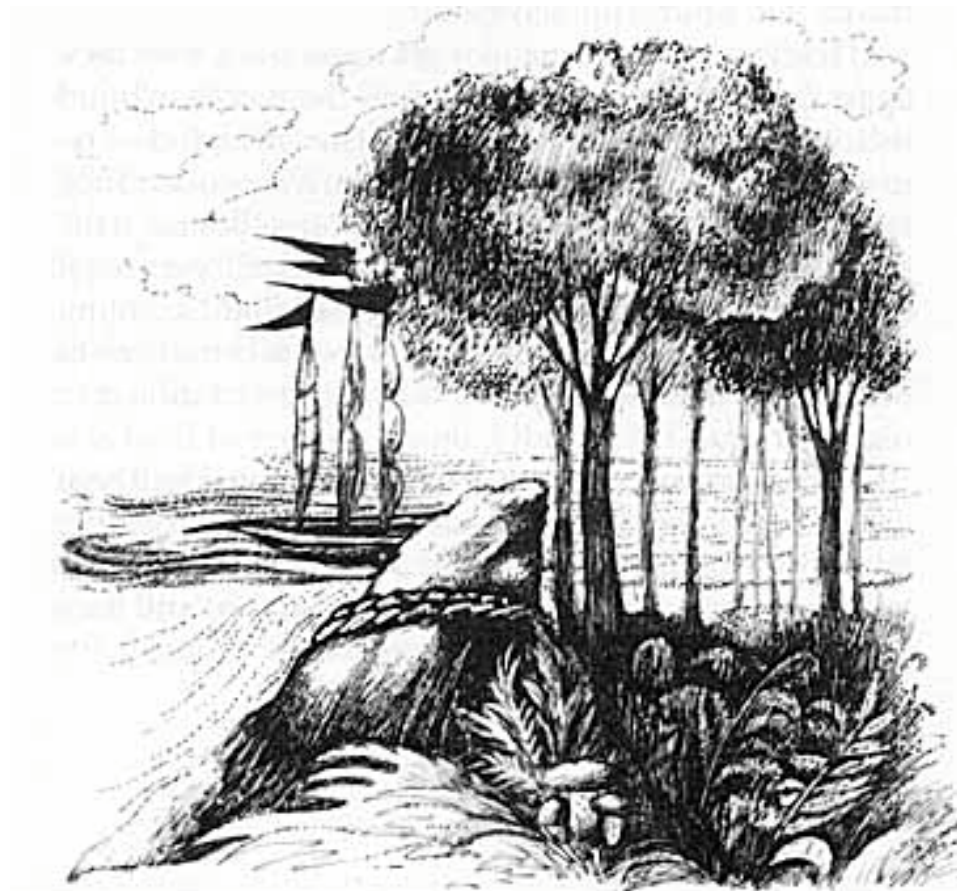

הבית החדש של עונות השנה

כתב אלן מורגן
ציירה וולדיאנה קריקורקה

בסיפור על ארץ בראשית קראתם על עונות השנה
ועל הפלגתן לבלתי-נודע. כאן מסופר על המשך
הרפתקאותיהן.

ארבעת העונות הפליגו ימים רבים בים אחרי שארץ
בראשית נעלמה. בסוף הגשם הגדול פסק אך כל
העולם היה מכוסה במים, כמה שרק ניתן היה
לראות. הן המשיכו להפליג שבועות על גבי
שבועות, כשרק הים והשמיים מלווים אותן. הן עדיין
חלמו על ארץ בראשית ועל העץ הקסום ולכן בדרך
הן שרו שירים עליו.

קשה לומר כמה זמן הן הפליגו, אך בסוף הגיעו
לארץ בה אנו חיים היום. לא היו כאן ערים או
כפרים, כפי שהם עכשיו, ולא היו גם בני אדם.
אפילו האדמה לא נראתה כמו היום, כי הייתה
רטובה מהגשם הרב.

ארבעת העונות קשרו את ספינתן לסלע גדול,
קיפלו את המפרשים ובסוף ירדו ליבשה. הן
הסתכלו סביב כדי להחליט האם המקום נראה להן,
והחליטו שהוא נראה טוב למדי.
"הוא מוצא חן בעיניי" אמרה אביב.
"הוא מושלם" הסכים סתיו.
"זה בדיוק כפי שחלמתי פעם" סיפר קיץ.

"זהו המקום שחיפשנו" אמרה להם חורף "הבה
נבנה לנו כאן בתים ונשאר."
ארבעת העונות ניגשו מיד לעבודה. הן פירקו את
הספינה שלהן והשתמשו בחלקיה לבניית בתים. הן
התחילו בבוקר ולקראת הערב הבית הראשון היה
כבר מוכן. למחרת בנו בית נוסף ויום אחרי זה את
הבית השלישי. כך הם בנו את שלושת הבתים
הראשונים. אך אז התברר שלא נשאר חומר לבית
הרביעי.

תחילה הן לא ידעו מה לעשות. לא היו בתים לכולן
ולא נראה להן הדבר שאחת מהן תישאר ללא
מקום לגור בו. אבל אז בא רעיון טוב לסתיו.

"נעשה זאת לפי התור" הוא הציע. כולם חשבו שזה
רעיון נהדר והחליטו שבהתחלה קיץ, חורף וסתיו
ישבו בבתיהם ואביב תסתובב בחוץ ותחקור את
הסביבה. וכשתגמור זאת יקראו לאיש הרוח והוא
יעיף את אביב לביתו של קיץ, כך שיוכלו להתחלף
ביניהם.

וכך באמת עשו. אביב הסתובבה איפה שרק
רצתה, רקדה ושרה והתחבאה והסתובבה כל כך
מהר שקשה היה לראות אותה. היא זרעה את
הזרעים שקיבלה מהעץ הקסום והייתה כל כך
מרוצה שלא שכחה לעשות זאת, שהתחילה לדפוק
בשתי המקלות שלה ראפ-טאפ-טאפ. ואז קרה דבר
מופלא. עצים נבטו מהזרעים וגם שיחים וצמחים
והכל סביב התכסה בפרחים.

אביב התיידדה עם ציפור לבנה קטנה, וזו ליוותה
אותה לכל מקום. הן התכוונו לבלות תמיד ביחד,
כך שכאשר איש הרוח הגיע ונשב אותן וווששש!
לביתו של קיץ, גם הציפור הלבנה נשארה שם
בבית.

הקיץ יצא והתחיל להסתובב בכל מקום. הימים

התחילו להתחמם והוא בילה את רוב זמנו בשינה.
הוא חלם חלומות רבים. כשנעשה רעב הוא הכה
בעץ פרי במקל שקיבל מהעץ הקסום
ראפ-ראפ-ראפ, והענפים התכופפו כדי שיוכל
לקטוף מהם.

קיץ התיידד עם הדביבון הלבן. הם התיידדו כה
טוב שכאשר הגיע זמן לקרוא לאיש הרוח, זה נשב
את שניהם ווששש! לביתו של סתיו, ושם הם
נשאו יחדיו.

סתיו יצא החוצה כדי להכיר את הסביבה. הימים
נעשו כבר קרירים יותר וסתיו הסתובב בין העצים
ודפק בהם במקל של העץ הקסום. וכשעשה זאת,
עלי העצים האדימו והתחילו לנשור.
סתיו התיידד עם הסנאי הלבן. גם הם, כאשר הגיע

הזמן, הועפו על ידי איש הרוח ווששש! ביחד
לביתה של חורף. המקום מצא חן בעיני הסנאי
הלבן והוא החליט להישאר שם.
גם חורף הסתובבה בכל מקום. הימים היו כבר
קרים ממש, המים קפאו והארץ כוסתה בשלג. בכל
מקום בו חורף דפקה על העצים במקל שלה, גלידי
קרח הופיעו.
חורף התיידדה עם הזאב הלבן והם נהנו מאוד זה
מחברה של זו. כאשר הגיע זמן לקרוא לאיש הרוח
הוא העיף את שניהם ווששש! לביתה של אביב,
והזאב נשאר שם.

העץ הקסום נח וחלם כל אותו הלילה ועם אור הבוקר הנצר התחיל לגדול ולגדול. ענפים יצאו ממנו והוא התכסה בעלים ירוקים. העץ הקסום רקד ושר את שירו ואז גם התעוררו גדמים של עצים אחרים וגם הם התחילו לצמוח. ובקרוב כל העצים והשיחים היו חדשים, חזקים, גדולים וחופשיים וארץ בראשית חזרה להיות כפי שהייתה פעם.

עכשיו אביב יצאה שוב מביתה, וכל הסיפור התחיל מחדש, כפי שהיה קודם. וכך היה גם בשנה שאחרי כן ושנה שאחרי כן ועוד ועוד וכך זה נמשך עד היום.

ומאחר שיש רק שלושה בתים לגור בהם, עונת שנה אחת תמיד מסתובבת בחוץ ועושה מה שנראה לה לנכון.

גם כשהגיעו בני האדם ובנו ערים וכפרים, העונות המשיכו להתחלף וכל אחת מהן מבלה בביתה תשעה חודשים בקירוב עד שמגיע תורה לבוא אלינו. ואיש הרוח מעיף אותן לבתיהן לפי התור.

אך נשאר עוד פרק אחד בסיפור שצריך לספר אותו.

כאשר הגשם פסק לרדת והמים לאט, לאט ירדו, גם ארץ בראשית הופיעה שוב. הגזע ההרוס של העץ הקסום היה עוד במקומו וכך גם גדמים של העצים מסביב לו. השמש זרחה חזק ובלילה הירח זרק את אורו הכסוף על העץ הקסום, ופתאום נצר הופיע משורשי העץ.